

Spm. nr. S 2974

Til socialministeren (10/7 96) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvor mange af de narkomaner, der ikke er i behandling, har behandlingssystemet slet ingen kontakt med, og hvor mange venter på en plads i behandlingssystemet?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Aktuelt onsdag den 10. juli 1996, side 5, er kun en tredjedel af landets narkomaner i en eller anden form for behandling.

Svar (22/7 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet har i en spørgeskemaundersøgelse fra februar-marts 1996 bedt amter og kommuner skønne over antallet af stofmisbrugere med behov for sociale tilbud ved årsskiftet 1995-1996.

Spørgeskemaundersøgelsen er indarbejdet i en rapport af 26. juni 1996 om status over sociale tilbud på narkoområdet 1995-1996. Rapporten blev den 26. juni 1996 tilsendt Folketingets Socialudvalg til orientering.

Af besvarelserne i spørgeskemaundersøgelsen fremgik, at amter og kommuner skønner, at der ved årsskiftet 1995-1996 var ca. 9.200 stofmisbrugere med behov for sociale behandlings-, efterbehandlings- og omsorgstilbud. Hertil bør det imidlertid tilføjes, at Københavns Kommune ved socialoverlæge og medlem af Narkotikarådet Peter Ege i brev af 12. juli 1996 over for Socialministeriet har oplyst, at kommunens oprindelige skøn over antallet af stofmisbrugere med behov for behandling ikke var korrekt grundet en fejlfortolkning af spørgsmålet. Københavns Kommune skønner nu, at kommunen i alt har 3.000-4.000 stofmisbrugere med behov for behandling og ikke som oprindeligt angivet 1.600.

Skønnet er for de fleste kommuner baseret bl.a. på kendskab til klienterne i de enkelte afdelinger i kommunen. Amterne har typisk baseret deres skøn både på, hvilke klienter der er kendskab til i behandlingssystemet, herunder personer med metadonordination hos de praktiserende læger, og på, hvilke personer der er mere

»løs« kontakt til f.eks. i åben rådgivning, ved opsøgende arbejde etc.

Visse grupper af stofmisbrugere har ikke sociale problemer og har derfor ikke henvendt sig til socialforvaltningerne. Der er også stofmisbrugere med sociale problemer, der ikke har eller ønsker kontakt med det sociale system. Det er i sagens natur ikke muligt fra statusopgørelsen at vurdere, hvor mange det drejer sig om.

Amter og kommuner har skønnet, at der i løbet af 1995 har været ca. 3.200 stofmisbrugere i forskellige former for sociale behandlingstilbud. Hertil kommer et antal stofmisbrugere i botilbud (175), væresteder (482), andre medhjælpsordninger (82) og aktivering/revalidering (715). Det er ikke muligt at opgøre, i hvor høj grad der er personsammenfald mellem personer i behandlingstilbudene og andre sociale tilbud.

Det fremgår ikke af Socialministeriets undersøgelse, hvorvidt de stofmisbrugere, der skønnes at have behov for sociale tilbud, men som ved årsskiftet 1995-1996 ikke var i behandling, var uden kontakt til behandlingssystemet. Det kan imidlertid næppe antages, at antallet er identisk med antallet af stofmisbrugere, der ikke var i behandling.

En del kommuner har således oplyst, at de i 1995 havde etableret opsøgende arbejde i forhold til stofmisbrugere, der ellers ikke er i kontakt med eksisterende behandlingstilbud. Opsøgende arbejde vil – afhængig af målgruppen – typisk bestå af udgående teams, der på gadeplansniveau søger at opnå kontakt til aktuelle stofmisbrugere, hvor de så kan rådgive eller henvise misbrugerne til relevante tilbud. Det opsøgende arbejde er et tværfagligt samarbejde, specielt mellem politi og socialvæsen samt eventuelle nuværende eller tidligere misbrugere med indsigt i stofmisbrugsmiljøet. Denne tværfaglighed indebærer, at sådanne teams vil kunne nå ud til store kredse af stofmisbrugere og samtidig give bedre mulighed for at få overblik over udviklingen i stoffernes udbredelse. Socialministeriet har i vejledning nr. 187 af 14. december 1995 om bistandslovens bestemmelser om social indsats for stofmisbrugere anbefalet, at gadeplansindsatsen prioriteres højt i det samlede stofmisbrugsarbejde i kraft af det opsøgende arbejdes kontaktskabende funktion mellem misbruger og social- og behandlingssystemet.

Samme kontaktskabende funktion har åbne væresteder for stofmisbrugere. Værestederne anvendes både som led i en efterbehandling og som et sted, hvor aktive misbrugere kan hen-